

een bos van bezigheden

's avonds verlang je naar het zwijgen
een dag lang ben je een bos geweest
met mezen en duiven in de kruinen
en een menigte van kevers die
de bodem omwoelden met
de ploegschaar van hun kaken

over dag wil je het horen: al
de bezigheden in je hoofd;
's avonds wil je een pelsdier zijn
dat zich oprolt in zijn hol

door het gebladerte schuift
een ver geruis als de adem
van een moeder die in de ruime
kamer naast je slaapt

je zal dromen, aangeraakt door
wortelharen, je zal trillen in
de trage wenteling van de aarde

donker moet het zijn, het zaallicht-
maanlicht uitgeschakeld opdat
de beelden in al hun scherpte
worden bewaard: het tasten
van saters naar nimfijnen,
hun metamorfose in albast

een hele dag heb je ze nagejaagd,
geluisterd naar geritsel en gezang;
's avonds moet het geluid verlaagd
opdat ze naar buiten komen, de lieve
wonderdieren die sinds lang zich scharen
om de zanger en zijn lier: alleen
zijn snaren maken hen niet bang

Staf De Wilde